

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 9-A DUPĂ RUSALII

(Umblarea pe mare – Potolirea furtunii)

SF. AP. MATIA; SF. 10 MC.
CARE AU PĂTIMIT PENTRU ICOANA
LUI HRISTOS

După ce a săturat în chip minunat mulțimile cu 5 pâini și 2 pești, Hristos Domnul a poruncit ucenicilor să intre în corabie și să treacă de cealaltă parte a mării, venind în ținutul Betsaidei sau al Capernaumului până ce El va da drumul mulțimilor ca să se întoarcă la casele lor. Apoi, rămânând singur, S-a urcat pe munte și Se ruga.

Pe mare s-a stârnit o furtună puternică, vântul fiind împotriva, iar corabia în care se aflau ucenicii era în primejdie, luptându-se cu valurile năprasnice. Deodată, pe la a patra strajă a nopții, ucenicii văd pe Iisus venind spre ei, călcând pe valurile mării ca și pe uscat. El este Dumnezeu care pe toate Le-a creat și stăpânește toate cu puterea Sa și toată creația se supune voci Sale sfinte.

Văzându-L pe Iisus, ucenici s-au înfricoșat și s-au temut, crezând că văd o nălucă. Dar Domnul era Însuși în persoană, în chip real. Înțelegându-le teama și frica i-a liniștit zicând: „Îndrăzniți. Eu sunt. Nu vă temeți!”

Atunci apostolul Petru a zis către Iisus: „Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă, iar Domnul i-a zis: Vino !”. Și ieșind Petru din corabie, mergea și el pe apă către Iisus și nu se afunda. Toate sunt cu puțință celui ce crede, dar toate se întâmplă prin puterea lui Hristos, care, în ceas de grea încercare, a venit în ajutorul ucenicilor, încredințându-i de ocrotirea Sa.

Remarcăm că în timp ce mergea către Iisus, ascultând de chemarea Sa, Petru mergea pe apă ca și Mântuitorul, dar văzând valurile tot mai mari și vântul care se întea, apostolul Petru a șovăit în credință, s-a îndoit și s-a temut și de îndată a început a se afunda în mare, gata să se înece. În aceea clipă a strigat către Iisus: „Doamne, scapă-mă!”

„ÎNDRĂZNIȚI. EU SUNT. NU VĂ TEMEȚI!”

Ne aflăm la jumătatea Postului Adormirii Maicii Domnului, iar pericopa evanghelică de la Matei, cap. 14, 22-34, rânduită pentru Duminica aceasta, ne relatează încă o minune săvârșită de Mântuitorul Hristos și anume: Potolirea furtunii pe Marea Galileei, când în chip minunat Domnul i-a salvat pe apostoli de la primejdie, i-a încredințat de puterea Lui dumnezeiască, dar și de iubirea și grija ce o poartă ucenicilor și Bisericii Sale peste timp. Corabia este chipul Bisericii lui Hristos în această lume și El o conduce pe marea agitată și involburată a acestei vieți către limanul cel sigur și mântuitor al Împărăției Sale.

Domnul îi întinde mâna Sa și-l ridică din valuri și îi zice părintește: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”

Și întrând ei în corabie, la ceilalți ucenici, în chip minunat marea s-a liniștit, furtuna a încetat, iar corabia a ajuns la țărm. Cutremurați de minunea care s-a săvârșit, apostoli I s-au închinat Domnului și au mărturisit dumnezeirea Lui: „Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu”. Desprindem din Sfânta Evanghelie următoarele învățături folositoare:

❖ Corabia este chipul Bisericii pe marea acestei vieți, iar Hristos Domnul este Cel care conduce această Corabie. Ea nu este o corabie înșelătoare. Hristos este capul ei și conduce Biserica Sa prin valurile și primejdiile acestei vieți, spre țărmul de dincolo de zarea acestei lumi, în Împărăția Sa. Aflându-ne în această corabie avem siguranța mântuirii.

❖ Prin Sfintele Taine ale Bisericii, prin viața curată și credința neșovăielnică, prin smerenie, rugăciune și fapte bune, intrăm în corabie - adică în Biserică - și rămânem în ea ca spațiu sacru în care ne mântuim. Când încercările și valurile și ostilitatea lumii ne încearcă, să credem cu adevărat că Domnul este cu noi și vine în ajutorul și salvarea noastră zicându-ne și nouă: „Îndrăzniți. Eu sunt. Nu vă temeți!”. Și nu ne vom teme câtă vreme avem ochii ființei noastre ațintiți spre El. Dacă pierdem această țință sau acest reper care este Hristos și suntem șovăielnici în credință, atunci ne vom afunda în valurile acestei vieți. Cu Hristos nu naufragiezi niciodată, ci ajungi sigur la destinația călătoriei tale.

❖ Să avem și noi credința neclintită în Hristos Domnul și în învățătura Bisericii Sale. Să nu ne îndoim, căci

îndoiala aduce nesiguranță, teamă, abatere din drum sau chiar necredință.

❖ Mulți ascultă chemarea lui Hristos și cu credință merg spre El și împreună cu El, iar când sunt în neazuri strigă la El după ajutor. Alții însă refuză cu îndârjire chemarea Lui și chiar mâna pe care El le-o întinde din iubire. Aceștia

crezând în iluziile celui vrăjmaș și mincinos, care ieșind din valuri îi ia la sine și îi înecă.

❖ Din minunea „Potolirii Furtunii” mai învățăm că Hristos poartă de grijă Bisericii Sale, care ca o corabie salvatoare înaintează pe valurile acestei vieți, veghează asupra ei în fiecare clipă

și niciodată traseul ei nu este pierdut din ochii Domnului. Se cuvine ca și noi, dincolo de valuri, de ispite, de încercări, de răutăți, de vânturi potrivnice să privim spre El, să credem în El și să-L mărturisim spre a noastră mântuire și dobândirea vieții veșnice. Amin! ❖

Părintele Eugen Moraru

SFÂNTUL IERARH SIMPLICIAN, EPISCOP AL MEDIOLANULUI

Acest Sfânt Simplician s-a născut în jurul anului 320 și a devenit preot al Bisericii din Milano, deoarece s-a distins prin sfințenia vieții sale și prin amploarea pe care au dobândit-o învățăturile sale.

Fiind un foarte bun cunoscător al limbii grecești și a filosofiei neoplatonice, în jurul anului 355 a participat la viața culturală romană și a avut o prietenie strânsă cu Mario Vittorino, care era un strălucit cunoscător al artei retoricești din vremea aceea, în Roma. Acest orator celebru, care era păgân și căruia Senatul roman îi dedicase chiar și o statuie ridicată – în semn de admirație – în Forul roman, îndrumat de Sfântul Simplician, a hotărât să abandoneze idolii și să depășească orice fel de formă de onoruri pământești, omenești și trecătoare și s-a încredințat pe el însuși, cu tot sufletul, unicului adevăratului Domn, Iisus Hristos, trecând la dreapta credință.

În anul 374, Sfântul Ambrozie, deși era încă catehumen la vremea aceea, dar reprezenta cea mai mare autoritate politică din nordul Italiei, fiind aclamat de către popor, este ales și desemnat Episcop de Milano.

Proaspătul Episcop Ambrozie a găsit în persoana preotului Simplician un adevărat maestru neîntrecut, acesta din urmă contribuind mult la formarea creștină, teologică și pastorală a Episcopului Ambrozie.

Simplician a avut de asemenea un rol important în convertirea la dreapta credință a Fericitului Augustin, care i-a

Așa cum știți, acum trei ani, înainte de târnosirea bisericii noastre, am primit din Italia mai multe sfinte moaște. Dintre acestea, și părțile din sfintele moaște ale Sfinților Ierarhi ai Mediolanului Simplician și Ambrozie. Arhiepiscop al Milanului între anii 397 și 400, Sfântul Simplician a fost apropiat de Sfântul Ambrozie, episcop al Mediolanului. I-a fost acestuia din urmă învățător și părinte duhovnicesc, iar după plecarea acestuia la cele veșnice în 397, i-a urmat în scaunul episcopal. Ziua de prăznuire a Sfântului Simplician este 14 august. (n.r.)

dedicat mai apoi una din lucrările sale și care și-a adus aminte de personalitatea Sfântului, scriind cu stimă și venerație în cartea sa, „Confesiunile”, aceste cuvinte la adresa Sfântului Simplician: „Am făcut o vizită la Simplician, care a fost un adevărat tată Episcopului Ambrozie - datorită harului pe care episcopul îl primise de la el - și pe care Ambrozie l-a iubit într-adevăr ca pe un tată. În Simplician a strălucit harul Tău, Doamne! Auzisem că, de tânăr, a trăit cu totul devotat Ție! Dar, acum el era bătrân și lunga sa existență pe care o închinase cu totul Ție, printr-o abnegație sfântă, l-au făcut să acumuleze o experiență mare, o profundă cunoaștere și o mare înțelepciune; și, cu adevărat, nu greșeam afirmând aceste lucruri despre el...”

Atât de mult se răspândise în întreaga lume faima sfințeniei sale și înțelepciunea sa pastorală, încât a fost invitat să participe la un Consiliu bisericesc întrunit în ținuturile îndepărtate ale Africii.

Fiind pe patul de moarte, în data de 4 aprilie 397, Sfântul Ambrozie a desemnat în locul lui pe preotul Simplician drept Episcop de Milano, ca fiind „cel mai potrivit succesor pentru scaunul episcopal, în ciuda vârstei sale avansate”. Timp de trei ani, el a condus ca un înțelept și bun pastor credincioșii Bisericii din Milano.

Tot Sfântului Simplician îi va scrie și Episcopul din Trento, San Vigiliu, ca să-l informeze despre martiriul sfinților Sisiniu, Martiriu și Alexandru, care a avut loc în Valle di Non, în data de 29 mai 397, iar apoi trimite acestuia la Milano și sfintele lor moaște. (n.r. - fragmente din aceste moaște le avem și noi în biserica Șerban Vodă tot din anul 2017).

Sfântul Simplician a murit în anul 400 și corpul său a fost depus și este venerat în Biserica Sf. Maria Fecioara, care este acum închinată și dedicată numelui său. **(Informații – Eliana Petria) ❖**

MUTATU-TE-AI LA VIAȚĂ, FIIND MAICA VIEȚII

Biserica „nu se concentrează asupra contextului istoric, nici asupra datei și locului” în care a adormit Maica Domnului. Pe toate acestea, inclusiv importanța doctrinară a mutării ei, le exprimă foarte bine troparul și icoana praznicului. Troparul, de o frumusețe poetică aparte, spune: „Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la Viață, fiind Maica Vieții și cu rugăciunile tale, izbăvești din moarte sufletele noastre.”

Icoana Adormirii ne-o arată pe Maica Domnului culcată pe catafalc. Apostolii Domnului Hristos sunt adunați în jurul ei. Mai sus stă Însuși Mântuitorul ținând în brațe sufletul Maicii Sale, care arată ca un copilăș și care, unită cu El, rămâne veșnic vie în Împărăția Sa. Totu-i plin de lumină și bucurie. Imnograful sărbătorii exclamă: „O, preaslăvită minune! Izvorul vieții în mormânt se pune, și scară către Cer mormântul se face; veselește-te Ghetsimani, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioșii, pe Gavriil având începător cetelor: Cea plină de dar, bucură-te, căci cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.”

Dacă, în general, moartea creează angoase și frică, însoțite de jalea despărțirii, a coborării în singurătatea mormântului întunecat, moartea Maicii Domnului este plină de liniște și iubire, de tindere spre Viața cea veșnică și de mișcarea înspre lumina cea neînserată. Moartea Maicii Domnului devine adormire, mutare la Viață, devine un răsărit luminos al zilei celei de taină și nesfârșite. Așa se face că sărbătoarea nu este nicidecum tristă și funebră, ci plină de lumină și bucurie. „Moartea nu mai este moarte. Moartea strălucește de veșnicie și nemurire. Moartea nu mai este separare, ci unire. Nu mai este tristețe, ci veselie.” Or, chiar dacă Maica Domnului e mai presus decât toată făptura, totuși e una dintre noi. Destinul ei poate fi și destinul nostru. Și noi, prin moarte, ne putem muta la Viață. Nu în zadar într-una dintre cele mai cunoscute pricesne în cinstea Maicii Domnului o rugăm pe aceasta: „Să ne duci cu tine/ Unde calea-ți duce,/ Să ne duci în Ceruri,/ La Fiul tău dulce.”

Frica de moarte dispare, uitându-ne la „Adormirea Maicii Domnului”, pentru că „știm că, dacă acest cort, locuința noastră pământească, se va strica, avem zidire de la Dumnezeu,

Pe 15 august sărbătorim „Adormirea Maicii Domnului”. Știm prea puține lucruri despre locul și timpul când Născătoarea de Dumnezeu s-a mutat la cele veșnice. Sfânta Scriptura nu spune nimic. Relatările ce ne parvin aparțin Sfintei Tradiții și sunt de o gingășie aparte.

casă nefăcută de mână, veșnică, în ceruri.” (2 Corinteni 5, 1) Zice Sfântul Grigorie Palama „că prin ea vor participa toți la Dumnezeu, pe ea o vor cunoaște loc de cuprindere a Celui neîncăput câți Îl cunosc pe Dumnezeu și pe ea o vor lăuda în imne după Dumnezeu cei care-L lăudă în imne pe Dumnezeu.” Atunci când trecem prin momente de întunecare sufletească, când nu ne ridicăm gândul la Dumnezeu și nu privim la Icoana „Adormirea Maicii Domnului”, perspectiva morții ne-ar putea înfricoșa și ne-ar îndemna să spunem dimpreună cu Lucian Blaga: „Mama-nimicul – marele! Spaima de marele/ Îmi cutremură noapte de noapte grădina/Mamătuai fostodat mormântul meu./ De ce îmi este așa de teamă – mamă – /Să părăsesc iar lumina?”

Încurajați fiind însă de mutarea la Viață a Maicii Domnului, de faptul că prin rugăciunile ei sunt izbăvite „din moarte sufletele noastre”, sperăm să ne ducă cu ea unde „calea-i duce”. Nădăjduim să ajungem acolo unde este „mulțime multă, pe care nimeni n-o poate număra, din tot neamul și semințiile și popoarele și limbile, stând înaintea

tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în veșminte albe și având în mână ramuri de finic.” (Apocalipsa 7, 9)

Într-o parabolă referitoare la Împărăția lui Dumnezeu, Domnul Hristos ne spune că „Împărăția cerurilor asemănatu-s-a omului împărat care a făcut nunta fiului său.” (Matei 22, 2) Au fost chemați la nuntă, mulți „Iar intrând împăratul ca să privească pe oaspeți, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă. Și i-a zis: prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă? El însă, a tăcut. Atunci împăratul a zis slugilor: legați-l de picioare și de mâini și aruncați-l în întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.” (Matei 22, 11- 13) Să nu uităm așadar acest amănunt important: albirea veșmintelor sufletului. Albire pe care o facem prin spovedanie, prin rugăciune, prin post și prin fapte bune. Modelul ni-l dă Maica Domnului, a cărei puritate e absolută. Sfântul Ioan Teologul o vede în Rai astfel: „înveșmântată cu soarele și luna era sub picioarele ei și pe cap purta cunună din douăsprezece stele.” (Apocalipsa 12, 1) ❖

IPS Bartolomeu Anania

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 9-16 AUGUST 2020

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 9.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 9-a după Rusalii (Umblarea pe mare – Potolirea furtunii) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 12.08	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu și Paraclisul Maicii Domnului
Vineri 14.08	07 ³⁰ -09 ³⁰ 10 ⁰⁰ -11 ⁰⁰ 11 ⁰⁰ -17 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Slujba de scoatere din altar a Sfântului Epitaf al Adormirii Maicii Domnului și așezarea lui în mijlocul bisericii Acatiste și Paraclise ale Maicii Domnului - Închinare la Epitaful Maicii Domnului Vecernie mare cu Litie – Prohodul Adormirii Maicii Domnului, Procesiune cu Icoana, Sfântul Epitaf al Adormirii Maicii Domnului și Sfinte Moaște
Sâmbătă 15.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Hramul Bisericii Șerban Vodă – (f) Adormirea Maicii Domnului Utrenia, Sfânta Liturghie
Duminică 16.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 10-a după Rusalii (Vindecarea lunaticului) - Utrenia, Sfânta Liturghie În fiecare zi din Postul Adormirii Maicii Domnului, de la ora 18, Paraclisul Maicii Domnului.

SĂ O CINSTIM ÎMPREUNĂ PE MAICA DOMNULUI DE HRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ

Cea mai de seamă dintre sărbătorile Născătoarei de Dumnezeu ne adună pentru două zile la biserica noastră. Acum aproape două milenii, Hristos - Domnul a binevoit să ia la Sine pe Maica Sa, Îngerul făcându-i cunoscută cu trei zile înainte mutarea sa la viața cerească. Născătoarea de Dumnezeu s-a suit cu bucurie degrabă în Muntele Măslinilor să se roage. Și-a pregătit apoi cu grijă toate pentru îngropare, împărțind văduvelor sărace veșmintele sale. Luând iertare de la toți și binecuvântând pe cei de față, și-a dat sufletul în mâinile Fiului și Dumnezeului ei.

De la marginile lumii, ca pe niște nori, toți Apostolii lui Hristos au sosit la casa Maicii Domnului din Ierusalim. Apostolii au ridicat patul și au însoțit la mormânt trupul cel primitor de Dumnezeu. În Ghetsimani au așezat în mormânt trupul Maicii Domnului. Trei zile l-au așteptat pe Sfântul Apostol Toma, care, din rânduială dumnezeiască, lipsea. Sosind Apostolul Toma, au deschis mormântul Maicii Domnului pentru el: ca prin minune au aflat mormântul fără sfântul ei trup, numai giulgiul fiind lăsat, ca mângâiere și mărturie a mutării Născătoarei de Dumnezeu la ceruri cu trupul.

Așadar, trupul Maicii Domnului n-a cunoscut stricăciunea cea după moarte, nici n-a rămas în mormânt. Ci, cu trupul schimbat, viu și preaslăvit, aceasta a fost mutată și cu trupul la ceruri, ca o pârgă a întregii omeniri. Spre deosebire însă de Mântuitorul, ea a fost dusă la ceruri de Îngeri, nu prin puterea ei proprie, ci prin voința Fiului ei, Domnul nostru Iisus Hristos.

De acolo, din ceruri, se roagă de-a pururi pentru noi. Iar noi nădăjduim mereu în ocrotirea ei, căci la orice chemare a noastră ea mijlocește înaintea lui Dumnezeu cu îndrăznire de mamă.

Invitație la Hram

La sfârșitul acestei săptămâni, două zile porțile bisericii Șerban Vodă vor fi larg deschise, biserica împodobită ca pentru cea

mai mare sărbătoare. Două zile în care vom avea parte de cele mai frumoase slujbe, cântări și rugăciuni închinare Maicii Domnului.

În condiții cu totul deosebite, în care această ciudată epidemie ne-a îndepărtat fizic unii de alții, dar și față de biserică, hramul parohiei noastre este prilej de comuniune, de rugăciune și mulțumire.

Cred că în acest an am fost mult mai aproape de Maica Domnului. Ne-am rugat mai des ei, ne-am pus nădejdea în ea, am înțeles cu adevărat de ce ea este mijlocitoarea omenirii la tronul Fiului ei, Hristos-Domnul.

Praznicul Adormirii Maicii Domnului ne dă prilej de cinstire a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și de mulțumire. Căci ne-a trecut de multe ori peste dureri și viforite și ne-a ajutat în boli și mari pierderi, îmbărbătându-ne atunci când ne-a copleșit frica sau deznădejdea. Am simțit că ne-a luat în brațe atunci când totul era pierdut, ne-a șters lacrimile și ne-a tămăduit copiii. La ea am îndrăznit când eram triști și dezbinați și ea ne-a împăcat cu cei certați și i-a îmblânzit pe cei ce ne urau. Ne-a pus în inimi blândețe, în minte răbdare. Când ne-am tulburat și ne-am despărțit de cei dragi, ea cu dragoste ne-a adus împreună. Ne-a arătat drumul ori de câte ori l-am pierdut, ne-a pus în minte gândul cel bun când am avut nevoie sau ne-a luminat

mintea la examenele noastre și ale copiilor noștri.

De aceea, nu-i suflet în parohia noastră care să nu-i fie dator Maicii Domnului, cu o bucurie, cu o tămăduire sau cu un sprijin. Multe rugăciuni s-au făcut la icoana ei. Psaltirea nu a încetat a se citi în sfânt locașul ei. Privegherile de seară sau de toată noaptea ne-au adunat în tihnă rugăciune în această biserică, iar enoriașii noștri au umplut biserica duminică și la marile praznice, cu toții înălțând rugăciuni puternice către Dumnezeu prin pururea ocrotitoarea noastră, Maica Domnului.

Cu credință înzecită, cu suflete recunoscătoare și cu iubire fierbinte se cuvine să-i înălțăm în acest an cântări de slavă la sărbătoarea ei. Mai mult ca niciodată, prezența noastră la hramul ei - pregătiți și luminați prin post și rugăciune, curățiți prin Taina Pocăinței și întăriți prin Taina Sfintei Împărtășanii – este necesară și de dorit. Căci noi și familiile noastre am înțeles în ultimul an că avem nevoie să călătorim în această viață și în cea de dincolo, având-o ocrotitoare, tămăduitoare și îndrumătoare pe ea.

Praznic luminat vă doresc tuturor, cu sufletele pline recunoștință față de ocrotitoarea Parohiei noastre! ❖